

Să fim ca frații

Eugenia Calancea

Sper să vină ziua binecuvântată,
Când vom privi raza soarelui uitată,
Când vom fi liberi ca un stol de porumbei
Și ne vom relua viața ca de obicei.

Vom ieși ușor, plini de viață la lumină,
La un sfat frățesc, când toți au să vină,
Să ne-așezăm cu toții-n arc de curcubeu,
Că lângă noi va sta și Dumnezeu.

Ne va purta spre zări cuprinse de feerie,
S-ascultăm cuvântul lui și ce-o să fie,
Când toate sunt cu noi în univers
Ș-au plecat virusii-n sensul invers.

Nu trebuie să-ntuneci lumina lui curată,
Că vom fi trimiși cu toții-n judecată,
Trebuie să respectăm ale lui curate legi
Și vom trăi ca niște împărați sau regi.

El poate să dea acea neagră ninsoare,
Să ne pună pe toți din nou la încercare,
Că vântoasele rele au fost și au plutit,
Iar apele uitării din nou le-au înghițit.

Trebuie să privim cu drag lumea adâncă,
Să uităm de rele, că nu pricepem încă,
Să ne iubim ca frații, să credem în destin,
Când dragostea noastră e caldă pe deplin.